

Юрій Новачинський Yuriy Novachynskyi

аспірант, керівник відділу видавництва та інформації Львівської
національної академії мистецтвpostgraduate student, head of the Editorial and Information
Department, Lviv National Academy of Artse-mail: novik2713@gmail.com orcid.org/0000-0003-0665-2416

Спеціалізовані онлайн-платформи в контексті еволюції мистецького процесу в Україні в цифрову добу: Спроба класифікації

Online Social Art Platforms Within the Context of Evolution of Art Process in Ukraine in the Digital age: An Attempt of Classification

Анотація. Розглянуто платформи, що репрезентують мистецький контент у мережі Інтернет. Здійснено спробу класифікації веб-сторінок, що формують інформаційне поле в Україні. Наголошено на освітніх та просвітницьких можливостях платформ. Проаналізовано їхні типологічні характеристики, специфіку візуально-естетичних та концептуальних аспектів. Охарактеризовано особливості репрезентації образотворчого мистецтва на сторінках закладів вищої освіти, галерей та музейних інституцій, у спеціалізованих засобах масової інформації тощо.

Ключові слова: онлайн-платформа, класифікація, контент, українські сайти.

Постановка проблеми. Розвиток мистецьких онлайн-платформ як багатогранного і поліаспектного явища, що репрезентує українське образотворче мистецтво, є головною проблемою нашого дослідження. У вітчизняній науці досі немає спеціальних комплексних досліджень, що розкривали б загальні тенденції становлення і функціонування мистецьких платформ, специфіку їхнього розвитку. Чимало розвідок про сучасні мистецькі процеси окресленого періоду не висчерпують всієї наукової проблематики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі дослідники вважають, що надмірність інформації в інтернеті спричиняє втрату уваги та зацікавленості користувачами, відлучує від самостійного мислення і пошуків альтернативної думки. Проте, порівняно з паперовими носіями, інтернет, без сумніву, має значні переваги в швидкості оновлення інформації. Натомість інші дослідники акцентують увагу на ролі електронних бібліотек та актуальності використання інформаційних електронних науково-освітніх ресурсів. Також існує значна кількість досліджень, орієнтована на вивчення взаємодії сучасної комунікаційної сфери зі сферою культури та мистецтва. Зокрема,

це питання висвітлено у працях В. Борєєва, А. Коваленко, О. Берегової, Л. Лазаревої та ін.

Наразі немає узагальнювальної праці щодо мистецьких онлайн-платформ в Україні, їхніх типологічних характеристик, специфіки візуально-естетичних та концептуальних аспектів. Вчені не ставили собі за мету цілісно, послідовно вивчити питання формування таких платформ, що обумовлює перспективність окресленої проблеми та створює необхідні передумови для її подальшого вивчення. Динаміка сьогодення вимагає всебічного й ґрунтовного аналізу кожної мистецької онлайн-платформи, введення у науковий обіг усіх джерел, які сприяли б вивченню основних форм репрезентацій українського образотворчого мистецтва в інтернет-просторі, що є невід'ємною частиною соціокультурних процесів.

Нині всесвітня мережа інтернет пропонує широкий спектр інформаційних послуг, без яких практично неможливо уявити сучасні культурно-мистецькі процеси. Актуальність інтернет-джерел полягає не тільки у наявності самої інформації, а й у швидкості її отримання (як, наприклад, у доступі до електронних версій відомих галерей, аукціонних домів, музейних збірок, бібліотек,

спеціалізованих інтернет-видань тощо). Досить широко можливості Інтернету використовують при дослідженнях сучасної мистецької проблематики, адже широкий спектр культурних феноменів представлено у глобальній мережі не лише у текстовому, але й в мультимедійному форматі, що є важливим фактором для цієї сфери досліджень [2, с. 92].

Стрімкий розвиток нових онлайн-проектів та дигіталізація мистецького середовища створюють передумови до вужчої спеціалізації проектів; актуалізуються питання їхньої класифікації та особливостей контенту з точки зору мистецтвознавчої науки. Засилля скопійованих прес-релізів про анонси мистецьких подій у засобах масової інформації і відсутність спеціалізованих дискусійних майданчиків (поза вузькими спільнотами у соціальних мережах) вказують на важливість збереження мистецтвознавчої складової на різноманітних платформах. Ми здійснюємо першу спробу класифікації онлайн-платформ і плануємо надалі досліджувати особливості мистецької присутності на спеціалізованих сайтах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Онлайн-платформи, на яких представлено українське образотворче мистецтво, можна класифікувати за кількома критеріями. Ми зробили спробу своєрідної класифікації найбільш відомих платформ за їхнім функціональним призначенням та використанням:

1. *Персональні сайти митців та їхні сторінки у соціальних мережах*, що насамперед репрезентують їхню творчість, але при цьому не є майданчиками для реалізації робіт. Ефективність таких сайтів та блогів у соціальних мережах зумовлюється, в першу чергу, медійністю митця, його активністю у суспільному житті держави, комунікаціями з галереями. Підтримка персональних сайтів художників є клопіткою справою, і без якісного менеджменту їхнє оновлення часто відбувається зі значним запізненням. Сайти-візитівки нині вже перестають бути актуальними, їх активно витісняють платформи, що дозволяють розміщувати своє портфоліо. Вони мають змогу, окрім представлення творчості, генерувати потік зацікавлених осіб із числа потенційних покупців чи фахівців-мистецтвознавців.

2. *Сайти галерей.* Основні гравці українського арт-ринку розуміють важливість представлення в мережі своїх колекцій та потенціалу для розвитку бізнесу, чому сприяє власне якісне портфоліо митця на сайті. Серед найбільш наповнених сайтів галерей можна назвати такі: «Муніципальна галерея», «Vovatanya Gallery» (Харків), «Dumchuk Gallery», «Щербенко Арт Центр», «Voloshyn Gallery», «Я-Галерея», «Art-14», (Київ), «Zenko foundation» (Івано-Франківська область), «Invogue Art» (Одеса), оновлений у 2019 році сайт арт-центру «Dzyga» (з презентацією нового окремого мікропростору «Галерея 1,8 м3»), «Зелена канапа», «IconArt», «ProArtGallery» (Львів) та онлайн-проекти — «UkrainianArt (який є частиною проекту Artlondon.com)», «UkrainArt» (більш відома галерея LvivArt, що існувала у Львові на вул. Лесі Українки, однак в останні роки — лише в глобальних просторах інтернету).

3. *Сайти мистецьких інституцій.* Проаналізувавши сайти українських музеїв, спілки художників України та інших мистецьких інституцій, найбільш прикметними є сайти приватних Музею сучасного мистецтва України¹ (Київ), Музею сучасного мистецтва Одеси², Музею сучасного українського мистецтва Корсаків³ (Луцьк), а також сайт Львівського палацу мистецтв⁴, які містять якісні тексти про окремих митців, мистецтвознавчу оцінку їхньої творчості. Сайти найвпливовіших арт-інституцій країни, таких як «Мистецький арсенал», «Пінчук арт-центр», «Єрмілов-центр» тощо, функціонують як повноцінні медійні майданчики. Вони інформують про актуальні проекти цих закладів, але не містять каталогів минулих проектів чи митців, з якими співпрацюють (що жодним чином не применшує їхньої ролі в культурному житті країни). Їхня просвітницька функція є важливим напрямом комунікації з відвідувачами. Сайт спілки художників України містить каталог 3898 членів НСХУ, інформація щодо більшості з них не оновлювалась з квітня 2012 року та може придатися лише для одержання неактуальних даних щодо певного митця. Решта сайтів музеїв є радше ознайомчими та не містять вичерпної інформації щодо представлених колекцій.

Сайти навчальних закладів, що здійснюють підготовку митців, також мають свої особливості. За даними Єдиної державної бази з питань освіти, серед навчальних закладів України мистецьких — 35. Провівши аналіз офіційних веб-сторінок закладів вищої освіти України, можна виокремити такі їхні спільні ознаки. Найбільш цілісним є відображення інформації щодо результатів навчання та висвітлення мистецьких активностей на сторінках спеціалізованих закладів, серед яких: Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури, Львівська національна академія мистецтв, Харківська державна академія дизайну, Закарпатська академія мистецтв, Київська національна академія декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука. Це зумовлено розумінням особливостей репрезентації навчального процесу та результатів навчання студентів мистецьких спеціальностей та усвідомленням важливості мистецьких спеціальностей у структурі закладів вищої освіти. Необхідність внутрішнього контролю за якістю візуальних матеріалів та наявністю супровідних даних щодо авторства, керівників проекту тощо є очевидною прогалиною у більшості закладів та потребує вирішення, адже ігнорування важливих для мистецтвознавців даних перетворює твори мистецтва на фотофони та нівелює внесок митця та колективу педагогів. Також, на веб-сторінках повністю відсутні критичні статті чи публікації щодо проблем освітнього процесу, а поодинокі матеріали у фахових виданнях закладів є недостатніми для формування дискусійного середовища.

¹ <http://modern-museum.org.ua>

² <http://www.msio.com.ua>

³ <https://msumk.com/>

⁴ <http://lpm.com.ua>

Окремої уваги варті *засоби масової інформації мистецького спрямування*, серед яких слід виділити онлайн-версію журналу «Art Ukraine», проєкт «Музейний простір» «Prostir.museum», «Mites» тощо. Видання «Art Ukraine» публікує інтерв'ю, критичні огляди, колонки та тематичні рубрики від провідних фахівців, художників та кураторів. Аудиторія видання: колекціонери, експерти, художники, галеристи, мистецтвознавці, а також широке коло читачів — поціновувачів мистецтва [7]. Станом на травень 2019 року платформа є неактивною. Останні новини датуються лютим 2019 року («Передчуття майбутнього», виставка Огюста Родена в Черкасах).

Портал «МІТЕЦЬ» нині є найбільш незаангажованим інформаційним порталом, що містить не лише анонси мистецьких подій, але й критичні огляди подій, явищ, рефлексії на вічні та актуальні проблеми. Окремої уваги варта структурність викладу даних, що дозволяє провести огляд локацій та подій, що стосуються окремих митців. Проєкт «Prostir.museum» є інформаційно-аналітичним проєктом Українського центру розвитку музейної справи. Сайт передбачає, що кожен зареєстрований користувач може самостійно оприлюднити на сайті будь-які матеріали: тексти, фото, відео тощо [4].

4. *Енциклопедичні сайти*. Енциклопедія візуальних мистецтв WikiArt станом на травень 2019 року містить 75 статей про українських митців. Їхнє розміщення на платформі передбачає наявність статті на основному порталі вільної енциклопедії (тобто кожен має змогу стати дописувачем) Wikipedia.org. Для порівняння, основна стаття з переліком українських художників на ній містить лише 1056 художників.

Одним з останніх реалізованих енциклопедичних проєктів є веб-сторінка, розроблена Науково-дослідним сектором Львівської національної академії мистецтв: «UkrArtStory. Нариси з історії українського мистецтва» [10]. Проєкт був реалізований в рамках дослідження «Освітньо-науковий цифровий ресурс художньої культури і мистецтва України: від Середньовіччя до модерну» під керівництвом Богдана Васильовича Мисюги, кандидата мистецтвознавства. Результатом реалізації проєкту стала розробка освітньо-наукового електронного ресурсу з історії української культури та мистецтва. У межах проєкту створено освітній програмний продукт, який ґрунтується на використанні тематично дібраних і логічно структурованих наукових візуальних і текстових матеріалів, доступних для педагогів, студентів, всіх зацікавлених в українській мистецькій культурі. Автори й виконавці проєкту сформували інформаційну базу онлайн-ресурсу з чітким поділом на розділи за тематикою, хронологією та розробили схему інтерактивних посилань в межах самого ресурсу. Така практика відповідає об'єктивним вимогам наукового і навчального процесів і допомагає розширити застосування теоретичних і практичних складових платформи. UkrArtStory став пілотною спробою реалізації амбітної ідеї ввести в український інтернет-простір ресурс, присвячений історії українського мистецтва, аби теми і образи української художньої культури зазвучали в широкому доступі [3].

5. *Сайти аукціонних домів*, які містять інформацію щодо продажів творів митців на різноманітних аукціонах. Серед вітчизняних проєктів слід відзначити сайт «Золотое Сечение» (м. Київ), заснований 2004 року, який регулярно проводить аукціони та виставки-продажі творів живопису та графіки, православної ікони. Основні напрями діяльності — класичний живопис XIX–XXI століть, мистецтво альтернативних течій (авангард, нонконформізм, андерграунд), сучасне «актуальне» мистецтво, предметний дизайн і фотографія, а також ікони. Метою є формування в Україні цивілізованого художнього ринку та стимулювання вітчизняних колекціонерів українського мистецтва XIX–XIX століть, підтримка їхнього інтересу до цього яскравого, надзвичайно різноманітного і дивовижного явища світової культури [1]. У 2016 році аукціонний дім запустив додаток One day auction, який мав стати соціальною мережею для прихильників мистецтва та майданчиком для продажу мистецтва. Однак через деякий час проєкт було закрито.

Серед глобальних сайтів, що містять інформацію щодо продажів на аукціонах, звісно, найбільш репрезентативними є сайти аукціонних домів «Крістіс» («Christie's»), «Сотбіс» («Sotheby's»), «Бонхамс» («Bonhams»), «Доротеум» («Dorotheum»), «Макдуглас» («MacDougall's»), «Філіпс» («Phillips»). На майданчиках «Artprice.com» та «Artnet.com», які зручно використовувати для моніторингу інформації щодо конкретного митця, генералізується інформація про ціни попередніх продажів тощо. Користувачький інтерфейс «Artnet.com» набагато зручніший, ніж в «Artprice.com», а також містить інформацію про країну походження митця, рейтинги продажів робіт, базу даних найбільших галерей світу включно з презентацією портфоліо.

6. *Онлайн-проєкти для демонстрації та продажу робіт*, що працюють за принципом «SaaS» (Software as a service). Дослівно цей принцип перекладається як «програмне забезпечення як послуга» та передбачає, що платформа є лише віртуальним посередником, що поєднує митців та споживачів (колекціонерів, прихильників тощо). Ключовим фактором, що пояснює економічну доцільність «SaaS», є «ефект масштабу» — у випадку онлайн-платформи власник займається обслуговуванням сайту, яким користуються всі клієнти, отже, задіяно меншу кількість ресурсів порівняно з управлінням окремими сайтами галерей чи митців. Крім того, використання єдиного програмного ядра дозволяє планувати обчислювальні потужності і зменшує проблему пікових навантажень. Все це дозволяє постачальникам SaaS-рішень істотно знизити вартість обслуговування та рекламних витрат і запропонувати користувачам готовий універсальний продукт — платформу для обміну думками, створення портфоліо та продажу робіт. Основною платформою, що функціонує за принципом SaaS, є Saatchiart.com. На ній представлено понад 22 тис. живописних робіт, виконаних митцями з України. Загальна кількість об'єктів на платформі з України — понад 28 тис. робіт (32 тис. включно з копіями творів).

Для порівняння, сайт Музею сучасного мистецтва України містить лише 5600 творів від 750 авторів. Це можна пояснити зручністю в користуванні та відсутністю перепон для входу. Платформа дає чіткі пояснення щодо початку роботи, подальшого менеджменту портфоліо, механізму продажу, правила фотографування робіт, їхнього упакування для транспортування тощо. Для того, щоб розпочати роботу з платформою, немає необхідності у посередництві галереї чи арт-дилерів — всю необхідну інформацію та консультування надає сервіс. Єдиною перепорою може стати незнання англійської мови, що часто помітно у відсутності якісних текстових описів до робіт чи автоматизованих перекладів біографічних довідок. Умови використання платформи (комісія платформи складає 35 % від вартості реалізованої роботи після вирахування всіх можливих знижок покупця) — чіткі і зрозумілі. При завантаженні роботи на платформу користувач бачить початкову вартість, яка буде запропонована покупцеві з урахуванням вартості доставки та має змогу виставити ціну, користуючись інструкціями щодо можливих спеціальних пропозицій. Якщо поглянути не сайт з точки зору споживача — він дає змогу пропонувати свої цінові пропозиції, безпосередньо комунікувати з художником. Фактично, це онлайн-ярмарок, який є зручним варіантом вибору «зображення», що його покупець має бажання «мати в своєму користуванні вдома», а формат використання сайту як онлайн-портфоліо є лише додатковою опцією для митця. Реалії ж українського арт-ринку, на жаль, не створюють умов для схожого продукту в Україні, хоча за період 2008–2018 років були декілька таких спроб.

Для прикладу, одним з останніх проєктів є створений у 2018 році Український клуб колекціонерів сучасного мистецтва. На своєму Youtube-каналі засновники Клубу підкреслюють роль колекціонерів у збереженні мистецької спадщини та розвитку культури. Консолідація їхніх зусиль та ресурсів може згодом продемонструвати позитивні результати у співпраці з музейними інституціями, галереями тощо. У 2019 році запланований запуск ще однієї платформи «The Art Unit». На своїй сторінці в соціальній мережі Instagram організатори позиціонують себе як платформу для продажу робіт митців, що має

на меті продемонструвати мистецтво як «універсальну мову, що немає кордонів». Окрім можливості продажу, заплановано розділ про події на українському та світовому арт-ринку.

7. *Технологічні платформи.* Цей тип онлайн-майданчиків кардинально відрізняється від попередніх, адже вони лише нещодавно почали з'являтися на світовому арт-ринку. Фокусуються насамперед на бізнес-клієнтах (інвестори, колекціонери), є більш закритими для входу для митців чи галерей. Зокрема, так позиціонував себе на початку свого існування у 2015–2017 роках британсько-чеський проєкт «Artstaq.com», який співпрацював і з українськими митцями. Наразі він більш зосереджений на роботі з колекціонерами та веде свою діяльність у сфері дигіталізації колекцій для створення відкритої бази локальних чеських колекціонерів світового мистецтва, а також надає можливість створення портфоліо для митців з усього світу. З українських проєктів слід згадати проєкт «Artherium.com», який планує запуск загальнодоступної версії платформи до кінця 2019 року. Як зазначає один зі співзасновників Денис Белькевич в інтерв'ю Art world forum: «Вся інформація про колекцію та окремі твори будуть зберігатися за допомогою технології блокчейну та постійно оновлюватися — це призведе до того, що під час продажу твору мистецтва буде сформовано пакет документів для покупця, який зможе швидко перевірити їх. Це збільшить цінність транзакції, ніби ми продаємо автомобіль з гаражем і всіма налаштуваннями. У майбутньому Artherium повинен стати екосистемою, в якій зареєстровані колекціонери зможуть безпосередньо торгувати за допомогою смарт-електронних контрактів» [8].

Висновки. Отже, стрімкий світовий розвиток онлайн-стартап-проєктів у сфері мистецтва знаходить відголоски і в Україні, а дигіталізація нашого життя сприяє створенню вузькоспеціалізованих мистецьких онлайн-платформ, перша спроба класифікації яких здійснена у поданому дослідженні. Те, що це питання у сучасному мистецтвознавстві попередньо не вивчалось, підкреслює актуальність подальшого моніторингу розвитку українських платформ, доповнення їхнього переліку та врахування досвіду проєктів, які припинили своє існування.

Література

1. Аукціонний дім «Золотое Сечение». URL: <http://ua.gs-art.com> (дата звернення: 04.05.2019).
2. Єфімова А. Практики «публічного мистецтва» та їх відображення в Інтернет-просторі // Наукові записки НУ «Острозька академія». Серія: Культурологія. 2012. № 10. С. 93–101.
3. Науково-дослідний сектор ЛНАМ. URL: <https://lnam.edu.ua/uk/research-sector.html> (дата звернення: 09.05.19).
4. «Музейний простір». URL: <http://prostir.museum.ua> (дата звернення: 08.05.2019).
5. Український клуб колекціонерів сучасного мистецтва — офіційний сайт. Київ, 2018. URL: <http://artcollectors.com.ua/about-us/> (дата звернення: 09.05.2019).

References

1. Auktsionnyi dim «Zolotoe Sechenye». URL: <http://ua.gs-art.com> (access date: 05.09.2019).
2. Yefimova A. Praktyky «publichnoho mystetstva» ta yikh vidobrazhennia v Internet-prostori // Naukovi zapysky NU «Ostrozka akademiiia». Serii: Kulturolohiia. 2012. # 10. S. 93–101.
3. Naukovo-doslidnyi sektor LNAM. URL: <https://lnam.edu.ua/uk/research-sector.html> (access date: 05.09.2019).
4. «Muzeinyi prostir». URL: <http://prostir.museum.ua> (access date: 05.09.2019).
5. Ukrainskyi klub koleksioneriv suchasnoho mystetstva — ofitsiynyi sait. Kyiv, 2018. URL: <http://artcollectors.com.ua/about-us/> (access date: 05.09.2019).

6. Шелестова А. М. Веб-сайт ВНЗ як ключовий компонент інформаційно-комунікаційного середовища: формування контенту. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/NTI_2015_4_10.pdf (дата звернення: 10.04.2019).
7. Art Ukraine — офіційний сайт. URL: <http://artukraine.com.ua/> (дата звернення: 08.05.2019).
8. Art World Forum. Denis Belkevich on New Tech Tools for Collectors. URL: http://www.artworldforum.com/2018/05/29/denis-belkevich-tech-tools/?fbclid=IwAR03iG_2iNnFupqRy9-8RH84rASRzNBPd1uOdY9VoowCfZLHC2LeLgXRZLA (дата звернення: 09.05.2019).
9. Artherium. Офіційний сайт. 2017–2018. URL: <http://www.artherium.com> (дата звернення: 09.05.2019).
10. UkrArtStory. Нариси з історії українського мистецтва. URL: <http://www.ukrartstory.com.ua/home.html> (дата звернення: 09.05.2019).
6. Shelestova A. M. Veb-sait VNZ yak kliuchovyi komponent informatsiino-komunikatsiinoho seredovyshcha: formuvannia kontentu. URL: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/NTI_2015_4_10.pdf (access date: 05.09.2019).
7. Art Ukraine — ofitsiyniy sait. URL: <http://artukraine.com.ua/> (access date: 05.09.2019).
8. Art World Forum. Denis Belkevich on New Tech Tools for Collectors. URL: http://www.artworldforum.com/2018/05/29/denis-belkevich-tech-tools/?fbclid=IwAR03iG_2iNnFupqRy9-8RH84rASRzNBPd1uOdY9VoowCfZLHC2LeLgXRZLA (data zvernennia: 09.05.2019).
9. Artherium. Ofitsiyniy sait. 2017–2018. URL: <http://www.artherium.com> (access date: 05.09.2019).
10. Ukrartstory. Narysy z istorii ukrainskoho mystetstva. URL: <http://www.ukrartstory.com.ua/home.html> (access date: 05.09.2019).

Novachynkyi Yu.

Online Social Art Platforms Within the Context of Evolution of Art Process in Ukraine in the Digital age: An Attempt of Classification

Abstract. The online platforms, specializing in representing art content in the Internet, are outlined in the article. An attempt to classify the web-pages forming the information field in Ukraine was made. The educational potential of such platforms is emphasized. Their typological characteristics, the specifics of visual aesthetic and conceptual aspects are analyzed. The features of representation of fine art on the web-pages of institutions of higher education, galleries and museum institutes, specialized online media, etc. are described.

Keywords: online platform, classification, content, Ukrainian web-sites.

Новачинський Ю. М.

Специализированные онлайн-платформы в контексте эволюции художественного процесса в Украине в цифровую эру: попытка классификации

Аннотация. Рассмотрены платформы, представляющие художественный контент в сети интернет; сделана попытка классификации веб-страниц, формирующих информационное поле Украины. Сделан акцент на образовательных и просветительских возможностях платформ. Проанализированы их типологические характеристики, специфика визуально-эстетических и концептуальных аспектов. Охарактеризованы особенности презентации изобразительного искусства на страницах высших образовательных учреждений, галерей и музейных институций, в специализированных средствах массовой информации.

Ключевые слова: онлайн-платформа, классификация, контент, украинские сайты.

Стаття надійшла до редакції 20.08.2019